

پیام پژوهشی

شماره طرح پژوهشی: 1437

عنوان طرح: بررسی تاثیر سیستم گابائترژیک در کاهش تشنج ایجاد شده توسط داروی ترامادول و مقایسه با تشنج PTZ

نام مجری: دکتر حمید رضا محمدی

نام همکاران: دکتر فاطمه شکی، دکتر مهدی اسلامی

مرکز / دانشکده حمایت کننده: مرکز تحقیقات علوم دارویی

تاریخ پایان طرح: ۹۵/۱۱/۲۷

نوع مخاطب

- بیماران و مردم
- ارایه دهندگان خدمات بهداشتی و درمانی
- مدیران و سیاست گذاران سلامت
- صنعت و سازمانهای ارائه دهنده خدمات به جامعه

اهمیت موضوع

ترامادول (tramadol) یک داروی شبه تریاک صناعی (اوپیوئید) است و برای تسکین دردهای متوسط تا شدید تجویز می گردد. بیشتر پژوهشهای قبلی آن را به عنوان آگونیست گیرنده های مو (μ) اوپیوئید و سیستم نورآدرنرژیک و سروتونرژیک می دانند که باعث افزایش آزاد سازی سروتونین نیز می شود. در ایران ترامادول جزء داروهای بدون نیاز به نسخه نیست اما مصرف آن در بین جوانان ایرانی به دلیل خاصیت نشاط آوری رو به افزایش است.

در این پژوهش تاثیر مهار و تحریک گیرنده ها و مسیرهای اشاره شده و نیز سیستم گابائترژیک بر آستانه تشنج زایی ناشی از ترامادول، میزان استرس اکسیداتیو و تخریب میتوکندریایی در مغز موش سوری با اندازه گیری مارکرهای مربوطه بررسی شد.

مهمترین نتایج طرح به زبان غیر تخصصی

تحریک گیرنده های گابائرتژیک در مغز موش سوری، تشنج ایجاد شده توسط ترامادول را کاهش داد.

پیشنهاد برای کاربرد نتایج

تاثیر مسیر گابائرتژیک بر تشنج ناشی از داروی ترامادول، به عنوان یک مسیر جدید می تواند مورد بحث و مطالعه بیشتر باشد. همچنین مطالعه در زمینه استفاده از داروهای با اثر گابائرتژیک برای جلوگیری از تشنج ناشی از ترامادول پیشنهاد می شود.